

Sau một thời gian thảo luận, đề án Hiến pháp được Quốc hội lập hiến chung quy kết ngày 20-10-1956 và ngày 26-10-1956 Tổng thống Ngô Đình Diệm ban hành Hiến pháp Việt-Nam Cộng-Hòa, đánh dấu một giai đoạn lịch sử chính-trị Việt-Nam.

Trích từ: LUẬT HIẾN-PHÁP VÀ CHÍNH TRỊ HỒ C
(Lý thuyết đổi mới công nghệ quản trị chính trị hiện đại)
Năm xuất bản: Nhân Luận khoa – 1966 - Trang 327
MỤC II
CHUYÊN-ĐỀ NGŨ-ĐÌNH-DIỆM (1955 – 1963)

Sau khi trau chuốt phôi Bỏ Đệ Nhất và tập trung quy định trong tay, Ngô Đình Diệm phát động chiến dịch lo ngại trước các đoàn thể dân lập và đảng phái tự do một tổ chức chính-trị bán chánh thức mang danh là “Phong-trào Cách-Mạng Quốc-Gia”. Và ngày 4-3-1956 một cuộc tổng-tuyển cử bầu Quốc-Hội Lập-Hiến. Sau một thời gian thảo luận, đề án Hiến pháp được Quốc hội lập hiến chung quy kết ngày 20-10-1956 và ngày 26-10-1956 Tổng thống Ngô Đình Diệm ban hành Hiến pháp Việt-Nam Cộng-Hòa, đánh dấu một giai đoạn lịch sử chính-trị Việt-Nam. Chúng ta sẽ lần lượt phân-tích và nhận xét Hiến pháp này.

Đoạn 1: PHÂN-TÍCH HIẾN-PHÁP 26-10-1956

....

Đoạn 2: NHẬN-XÉT

Hiến pháp 1956 - thoạt tiên – có thể xem là một bản văn qui định rõ rệt thẩm quyền các cơ-quan quốc-gia và đảng phái dân lập nhậm chức và thẩm quyền quan trọng tập hợp đáp ứng nhu cầu của thời cuộc. Tuy nhiên nhìn kỹ lại những điểm ưu khuyết của bản Hiến pháp cùng một số điểm ưu khuyết của hiến pháp, chúng ta có thể quy kết rằng chế độ qui định bởi Hiến pháp 1956 là một chế-độ quy định uy, khung cảnh của một số chế độ cá-nhân trong thời-cử.

A) Trách nhiệm của chúng ta có thể tập trung vào lý do gì mà nhà Lập-hiến đang thu thập cho “động kim Tổng-Thống” (tức là Ngô đình Diệm) sẽ là Tổng-Thống đầu tiên theo Hiến pháp Việt-Nam Cộng-Hòa? Khi mà tổ chức được một cuộc trưng cầu dân ý và một cuộc tổng tuyển cử bầu Quốc-hội Lập-hiến thì người ta không hiểu vì sao lại không tổ chức được một cuộc bầu cử Tổng-Thống chỉ theo Bản Hiến pháp mới. Số kiến nghị chúng ta sẽ thiêu tình-thần dân-ch

của đời sống kim cương-Thăng.

B) Nhân xét thứ hai liên quan đến điều 98: “Trong nhiệm kỳ lập pháp đầu tiên (từ cuối 1956 đến 1959) Thăng-Thăng có thể tạm đình chỉ sự sống-dòng nước quy định -do đi lại và công, tạm -do ngôn luận và báo chí, tạm do hội-hợp và lập hội, tạm do nghiệp đoàn và đình-công để thăng-a-mãn nước đòi hỏi đích đáng của an toàn chung, trật-tự công-cộng và Quốc-Phòng.”

Một câu nói thật xoá bỏ hết Thiên thứ ba (từ điều 30 đến điều 47) của Hiến pháp! Và chính vì nước quy định rằng nước vậy mà chế độ Ngô-Đình-Diem có những tình hình các đoàn thể quốc-gia để-cấp, phát động phong-trào suy-tôn mà động cho một chế độ để-cải cá-nhân.

C) Nhân xét thứ ba liên quan đến chế độ Thăng-Thăng. Một sự bình-luận gia, khi phê-bình Hiến pháp 1956, kết-luận rằng Hiến pháp này thì t-lập Thăng-Thăng-chế theo kiểu Hoa-Kỳ. Đây là một khuynh-hướng thì quan-trọng của nó vì sự thật bị của chế độ Ngô đình Diem làm nhiệm vụ gì thì nước rằng chế độ để-cải là hợp quả tất nhiên của chế độ Thăng-Thăng. Thứ ra Thăng-Thăng chế Việt-Nam năm 1956 không phải là Thăng-Thăng-chế Hoa-Kỳ. Trong lúc Hiến pháp Hoa-Kỳ có giới quân bình giữa các quy định thì t-lập, để để m của họ -thăng t-chế chính-quy định theo Hiến pháp 1956 là u-th quá mức của Thăng-Thăng. Và u-th này để chế thì hiện qua nước quy định hành của Thăng-Thăng và nhất là sự can thiệp tích cực của Hành-pháp vào lãnh vực lập-pháp.

Thứ vậy, ngay từ điều khoản thứ ba chúng ta nhìn thấy “Thăng thăng lãnh-đạo quốc-gia”. Thăng-Thăng bị-nhiệm và cách chế các sự thật cùng công chế cao cấp không của ý kiến của Quốc-hội. Trái với nguyên-tắc phân-nhiệm mà điều 3 ghi rõ là “Nguyên tắc phân-nhiệm giữa hành-pháp và lập-pháp phải rõ rệt”. Hiến pháp 1956 dành cho Thăng Thăng quy định ký sự luật giữa hai khóa hội Quốc-hội, quy định ký sự-cấp nh tuyên-bố tình-trạng khi n-cấp, báo-động họ chế nghiêm.

Một sự tập trung quá mức quy định hành cùng sự thật -tiêu để-i-lập và sự hiện-diện của một chính động duy-nhiệt đã để chế Ngô-đình-Diem làm làm đi đến một chế độ quy định-hành cá-nhân áp-dòng nước những những chuyên-chế mà tình sáng ngày 1-11-1963 đã để vào dĩ-vãng.

NGUYỄN VĂN BÔNG
Thức sĩ Công Pháp
Giáo sư thực tế Luật khoa Đệ nhất ở Sài Gòn
Viện trưởng Học-Viện Quốc-gia Hành-chánh
--XX--